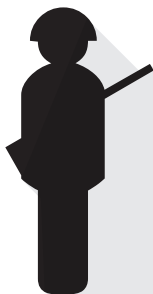

و تنها کشورهای اروپایی دارنده کرسی دائم در شورای امنیت سازمان ملل متحد هستند. در سال ۲۰۰۰، انگلستان، فرانسه، اسپانیا و آلمان ۹۷ درصد کل بودجه تحقیقات نظامی ۱۵ کشور عضو اتحادیه اروپای آن موقع را به خود اختصاص داده بودند.

پس از جنگ کوزوو در سال ۱۹۹۹، شورای اروپا توافق کردند که "اتحادیه باید ظرفیت عمل مستقل، حمایت نیروهای نظامی معتبر، توان تصمیم‌گیری برای استفاده از آن‌ها و آمادگی برای انجام این کار را به منظور پاسخگویی به بحران‌های بین‌المللی بدون وابستگی به اقدامات ناتو را داشته باشد". به این منظور، تلاش‌هایی برای افزایش توانایی‌های نظامی اتحادیه اروپا، به ویژه روند ایجاد "هدف عنوانی هلسینکی" به عمل آمد. پس از بحث‌های زیاد، ملموس‌ترین نتیجه‌ای که گرفته شد این بود که اتحادیه اروپا باید گردان‌های پنج‌گروهانه (Battlegroup) آماده‌ای داشته باشد که قادر به اعزام سریع حدود ۱۵۰۰ نفر نیرو باشد.

نظامی Military

از ۴۴ میلیارد یورو (۵۴ میلیارد دلار) صرف هزینه‌های نظامی کرده است، که آن کشور را در رده سوم جهان، پس از آمریکا و چین، قرار می‌دهد. درحالی‌که انگلستان با تقریباً ۳۸ میلیارد پوند (۵۸ میلیارد دلار) هزینه نظامی، چهارمین کشور در دنیاست. فرانسه و انگلستان روی هم رفته ۴۵ درصد بودجه دفاعی اروپا، یعنی ۵۰ درصد ظرفیت نظامی آن و ۷۰ درصد هزینه تحقیق و توسعه نظامی، را به خود اختصاص داده‌اند.

انگلیس و فرانسه رسماً جزو کشورهای دارنده سلاح‌های هسته‌ای به رسمیت شناخته شده

اتحادیه اروپا ارتش متحد ندارد. پیشینیان اتحادیه اروپا به یک اتحاد نظامی قوی فکر نمی‌کردند، زیرا ناتو تا حدود زیادی برای اهداف دفاعی مناسب و کافی دیده می‌شد. ۲۲ عضو اتحادیه اروپا عضو ناتو هستند و کشورهای عضو باقیمانده سیاست بی‌طرفی را دنبال می‌کنند. اتحادیه اروپای غربی، یک اتحاد نظامی با بخشی درباره دفاع متقابل، در سال ۲۰۱۰ منحل شد و نقش آن به اتحادیه اروپا منتقل شد. از منظر کشورهای عضو به گفته موسسه بین‌المللی تحقیقات صلح استکهلم، فرانسه در سال ۲۰۱۰ بیش

سیاست انرژی خود دارد: افزایش رقابت در بازار داخلی، تشویق سرمایه‌گذاری و افزایش ارتباطات بین شبکه‌های برق، تنوع بخشیدن به منابع انرژی همراه با نظام‌های بهتر برای رفع بحران‌های محتمل، ایجاد چارچوبی برای پیمان جدید تولید انرژی با همکاری روسیه و در همان حال بهبود روابط با کشورهای سرشار از انرژی در آسیای مرکزی و شمال آفریقا، استفاده موثرتر از منابع انرژی‌های موجود و در عین حال افزایش تجاری‌سازی انرژی‌های تجدیدپذیر و در نهایت افزایش بودجه برای فناوری‌های جدید انرژی. اتحادیه اروپا درحال حاضر ۸۲ درصد از نفت، ۵۷ درصد از گاز و ۴۸٪ از اورانیوم مورد نیاز خود را وارد می‌کند. نگرانی‌هایی درباره وابستگی اروپا به انرژی روسیه و در نتیجه به خطر انداختن اتحادیه و کشورهای عضو آن وجود دارد. اتحادیه اروپا در حال تلاش برای تنوع بخشیدن به منابع انرژی خود است.

انرژی

اروپا تولید می‌شود، کجا بوده است. اتحادیه اروپا از ابتدای شکل‌گیری، که ریشه در جامعه اروپایی زغال سنگ و فولاد دارد، تاکنون قدرت قانون‌گذاری در زمینه سیاست انرژی را داشته است. سیاست اجباری و جامع انرژی اروپا در جلسه شورای اروپا در اکتبر ۲۰۰۵ به تصویب رسید و پیش‌نویس این سیاست‌ها اولین بار در ژانویه ۲۰۰۷ منتشر شد. اتحادیه اروپا پنج نقطه کلیدی در

در سال ۲۰۰۶، مصرف داخلی انرژی اتحادیه اروپا معادل ۱۸۲۵ میلیون تن نفت بوده است. در حدود ۴۶ درصد از انرژی مصرف‌شده در کشورهای عضو تهیه شده است درحالی‌که ۵۴ درصد آن وارداتی بوده است. در این آمار، انرژی هسته‌ای به عنوان انرژی اولیه تولید شده در اتحادیه اروپا در نظر گرفته شده است، صرف نظر از اینکه منبع اورانیوم، که کمتر از ۳٪ آن در اتحادیه